	वक्ता		विषय
१.	गणेश आकाजी गवई	-	वऱ्हाडात ख्रिश्चन मिश्ननने अस्पृश्यांसंबंधी केलेले काम व त्याची मिशनच्या कार्याशी तुलना.
२.	बी. एस. कामत	-	गुरुकुलाची आवश्यकता.
३.	सौ. लक्ष्मीबाई रानडे	-	सदर
४.	रा. गोपाळराव देवधर	-	उपदेशकाची जरुरी
५.	रा. केशव रामचंद्र कानिटकर	-	औद्योगिक शिक्षणाची दिशा
६.	रा. भास्करराव जाधव	-	सदर
७.	रा. नाथामहाराज (भंगी पुढारी)	-	सदर
८.	नामदार बाबासाहेब इचलकरंजीकर	-	उद्धाराच्या कामी अस्पृश्यांनी वरिष्ठवर्गाशी मिळूनमिसळून वागावे. यांनी ५०/- रु. देणगी जाहीर केली.
९.	प्रो. गो. चि. भाटे	-	सर्वांस अवश्य शिक्षण द्यावे.
१०.	न. चिं. केळकर	-	म्युनिसिपालट्या लोकनियुक्त व्हाव्यात व त्यांत अस्पृश्य प्रतिनिधी असावेत.
११.	रा. आर. जी. प्रधान	-	सदर

१२. प्रो. हरिभाऊ लिमये - म्युनिसिपालटीत अस्पृश्य प्रतिनिधी येण्याची वाट न पाहता त्यांच्या उन्नतीची सोय करावी.

१३. रा. भास्करराव जाधव - अस्पृश्यांनी सरकारी नोकरीत शिरण्याची आवश्यकता व कोल्हापूर संस्थानांतील प्रयत्न. महाराजांनी हत्तीवर अस्पृश्य माहूत नेमल्याचे उदाहरण.

१४. रा. जोग—इचलकरंजीकरांचे चिटणीस - इचलकरंजी संस्थानांतील प्रयत्न.

१५. रा. वि. रा. शिंदे - मुंबई, पुणे येथे मिशनच्या स्वतःच्या इमारतीची जरुरी.

१६. एल्. बी. नायक - सदर

१७. श्री. महाभागवत (भावी शंकराचार्य) - संस्कृतमध्ये, मिशनच्या धार्मिक प्रयत्नांची योग्यता. हे प्रयत्न समन्वयाच्याच पायावर झाले पाहिजेत. त्याबद्दल मिशनचे आभार.

१८. प्रो. लक्ष्मणशास्त्री लेले - वेदोपनिषदांतील उतारे, वेदकाळी अशी अस्पृश्यता नव्हती. हल्लीचे विकृत स्वरूप गेले पाहिजे.

१९. अध्यक्ष भांडारकर - समारोप व रा. वि. रा. शिंदे यांचे आभार.